

živ. Ali dajate jim toliko dela, kolikor prija to otroškemu truplu. Še večje pa so duševne nevarnosti. Pazite na družbo, v katero zabaja vaš otrok. Ena slaba beseda neprevidnih odraslih ljudi pokvari lahko celo leto učiteljevega dela! Ne dajate otrokom opojnih pičal in ne dajate jim slabih vzgledov. . . Kadar bodejo odrasli, hvaležni vam bodejo za vašo skrb!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Državnozborska volitev v okrajih Marenberg, Slov. Gradec, Gornjigrad in Šoštanj je tako končala, kakor smo prorokovali. „Narodna stranka“ je namreč s svojim kandidatom pogorela na naravnost škandalozni način in klerikalni kandidat ter politični poštenjak dr. Verstovšek je zmagal. Dr. Verstovšek dobil je skupaj 3.179 glasov, Ivan Katz pa samo 1.730 glasov, torej komaj nekaj čez polovico. In od teh 1.730 jih je najmanj ena tretina naših glasov. Kajti čeprav smo proglasili, da se volitve ne udeležimo, je vendar mnogo naših pristašev v opravičenem sovraštvu proti klerikalcem za Katza glasovalo. Cela stvar dokazuje torej velikanško nazadovanje dohtarske „narodne stranke“. V svojih najboljših pokrajinih nima ta revna stranka nobene moči več. Pri prihodnjih volitvah bode čisto gotovo tudi Roblek padel in za Ploja imajo volilci že davno metljo pripravljeno. Tako javnost ne bode več dolgo s politično veljavo „narodne stranke“ računala. Mi gotovo nismo veseli, da je izvoljen klerikalni kandidat i. s. ravno najbolj antipatična oseba Verstovšek. Kriva pa je „narodna stranka“ sama. Kajti to je stranka polovičarstva in stranka najodurnejše narodnostne gonje. Taka stranka nima bodočnosti! Katz je bil tako zaslepljen, da je dal svoje dobro ime narodnjaški hujškariji na razpolago. Zdaj se mož gotovo že kesa. Najbolj pa naj se „narodna stranka“ kesa, ki je svoje principe čez krov vrgla in ki tako rano koraka proti lastnemu grobu!

Ljubljanska cunja, ki je pisana z brinjevim oljem, da proslavlja ponesrečenega hofrata Ploja, misli še vedno, da se bomo z njo prepirali. Zadnjič je prinesla celi uvodni članek o naši desetletnici, ki ga je gotovo kakšna ljubljanska baraba pisala. Mi se temu divjanju smešne cunje, ki jo na Štajerskem in Koroškem niti a-b-c strelci resnim listom ne smatrajo, le smejimo. Čimnesramnejša in čimpodlejša je ta stranišna cunja, tembolj omadežuje in smeši svojega krušnega očeta Ploja. „Pfui Teufel“ je edini odgovor na otročarije tega zakotnega lističa, ki se celo ne sramuje, da svoje lastne bratce kot od Srbije plačane špijone denuncira. Mi pa smo vkljub tem čekarijam z veseljem praznovali svojo desetletnico. In to Plojevi cunji lahko garantiramo, da bode šla tisto pot, katero je šlo že okroglo 15 ednakih cunj, ki so bile edino proti „Štajercu“ ustanovljene. Sicer pa še enkrat: „Pfui Teufel“!

Farški listi „Slov. Gospodar“ in „Straža“ pozdravili so našo desetletnico na znani lignorijanski način! Psujejo nas „protestante“, čeprav dobro vedo, da smo boljši katoličani, kakor tisti „pridigarji ljubezni“, ki zastrupljajo vse studence naše javnosti z besnim svojim sovraštvom. Pravijo tudi, da ima „Štajerc“ mnogo

dolga, da bode vsled tega kmalu ponehal in da je naša desetletnica žalostna. Hmh, mi od žalosti res ničesar čutili nismo! Nasprotno, bili smo prav veseli, čeprav nismo okoli pijačevali kakor farovski alkoholiiki. Kar se pa naših dolgovi tiče, bi jih gotovo nikdar farji ne plačali, ako bi katere imeli. Ali „Štajerc“ je hvala Bogu aktiven in farški listi naj povejo le enega človeka, kateremu je „Štajerc“ kaj dolžan. Farški listi seveda tudi nimajo mnogo dolgovi; saj opeharijo „v imenu vere“ stotero starih ženic in duševnih revčkov za zadnje kronice. Sicer pa bomo videli, kdo bode preje ponehal, mi ali nekateri farški listi. Baharija nič ne pomaga. Neumnost pa bode tudi ponehal; in brez neumnosti so farški listi tudi brez odjemalcev!

Ces. kralj. pošta je menda uredba, ki nima ničesar z narodnostno gonjo opraviti. In mi živimo na Avstrijskem. In v Avstriji je uradni, torej tudi poštni jezik nemščina. Celó v najzagrizenjših krajih na Češkem se drži tega dejstva. Pri nas na spodnjem Štajerskem pa je stvar naravno drugačna postala. Tukaj mislijo namreč gotovi od prvakov nahujskani ljudje, da so že na Srbskem in da smejo na vse avstrijske predpise pozabiti. Dva tozadevna slučaja se tičeta ces. kralj. pošte. Poroča se nam, da ima znani prvaški Sorko v sv. Andreju pri Ptujju poštni voz, na katerem je edino slovenski napis. To je proti jasnim določbam postave in zato opozarjamo oblast na to ravnanje. Tako daleč menda vendar še nismo prišli, da bi smel vsak prvaški hujšak zakone v blato teptati. Na cesarski voz sliši najmanjše poleg slovenskega tudi nemški napis. Kdor tega ne razume, ta sploh ni zrel, služiti cesarski denar. Sicer se nam pa še o drugemu slučaju poroča. V sv. Marjetici pri Ptujju je neki poštni mojster Mikl. Mož je tudi prvaško hujškarijo razumel in se ji popolnoma udal, čeprav je v cesarski službi. Na svojem poslopu ima namreč čisto slovenski napis. Človek bi ničesar ne zinil, ko bi imel vsaj poleg slovenskega tudi mali nemški napis. Ali ne, tega Mikl ne stori. Opozarjamo pošto oblast tudi na ta slučaj! Ako bi se prvaška hujškarija tudi pri poštah razširila, napeli bomo druge strune. Vsak zagriženi hujšak ne bode postav teptal. Mi smo hvala Bogu še v Avstriji in ne v državi srbskih kraljemorilcev . . .

Kranjska ljubezen. Ko je l. 1895 grozoviti potres „belo“ Ljubljano uničil, bili so Nemci prvi, ki so z velikanskimi svotami denarja vbojemu prebivalstvu pomagali. Prav veliko denarja prišlo je tudi iz Štajerskega. Letos pa so strahšanske nevihte uničile nekatere pokrajine zelene naše Štajerske. Ali mislite, da se Hribarjeva Ljubljana za to kaj zmeni? Ne, ta gospóda nabira denar za Madžare in Srbe, od katerih v svoji bedi ni niti krajcarja dobila. Na Štajerce pa ta gospóda pozabi. Srbi so jim več nego štajerski sosed. Oj ta prvaška ljubezen pač niti počenega groša vredna ni!

Vbogi dr. Verstovšek! Po našem mnenju je to izborni poslanec. Ali njegovo ženo pa morajo le drugi v red spravljati. Poročali smo že svoj čas, da je bila gospa Ana Verstovšek tožena, ker je neko sosedinjo grdo žalila ter celo z železnim orodjem ranila. Gospa Ana Verstovšek je bila za to klerikalno korajžo obsojena na 20 kron globe. To seveda ni veliko. Ali dobro je, da svet izpozna, da so žene klerikalnih poslan-

cev veliko hujše, nego njih čedni soprogi. Klerikalni poslanci nastopajo k večjem z jezikom. njih žene pa takoj s poleni in orodjem. Vbogi dr. Verstovšek, kako se nam smili, ako je njegova žena proti njemu ravno tako huda, kakor proti sosedinjam . . .

Kako delajo prvaki v svojih zastopih. Kakor znano, imajo okrajni zastopi pravico, pošiljati uradna pisma poštneinoprosto. Na kuverti morajo biti seveda to opomnjeno. Te dni pa je dobil okrajni odbor Laški trg tako uradno pismo od okrajnega odbora ormuškega. Odpri so kuvert in kaj je bilo v nje? Neki cenik izdelovalca cementnega blaga Ivana Majcenovič!!! Ta mož ponuja svoje blago pod geslom „svoji k svojim“. Proti temu seveda nimamo nič. Ali proti švin-delnju imamo mnogo, proti tej slepariji s katero se ogoljufa c. k. pošta za marke!!! Radovedni smo, kaj bodeta pošta in sodnija tej prvaški slepariji rekli. Naši čitatelji pa javno vidijo, kako „lepo“ gospodarijo prvaki v svojih zastopih.

Prvaški tat. Znani zagriženo prvaški poštni oficial Kralj v Celju je poveril v uradu okroglo 1000 kron denarja. Škoda še ni popolnoma krita. Kralja se je spodilo iz službe. Baje se zanima zdaj hofrat Ploj za njegovo usodo. Kaj ko bi mu priskrbel kakšno službo v prvaški posojilnici?

Klerikalni dolgoprstež. Iz Ljubljane se poroča, da je tam 19 letni Nace Vukič izveel razne sleparije in je potem pobegnil. Ta Nace je bil tajnik slovenskih klerikalnih društev v Mariboru in seveda hud pristaš lignorijanske morale.

Zopet prvaški tolovaji. Te dni enkrat bile je mariborski polir E. Paur v Račjem. Na cesti sta ga brez vzroka prvaška fanta Stefan Salamun in Peter Bergles napadla. Ko se je hotel braniti, prišlo je še več drugih fantalinov. Vrgli so Paura na tla in ga pričeli daviti. Paur je moral revolver potegniti in v silobranu streljati. Najprej je ustrelil ob tla, potem pa v resnici. Zadel je glavnega kolovodjo Ludovika Heroega v trebuh in ga težko ranil. Paur je nekaznovan poštenjak. Naznanil je svoj čin takoj sam ormušnikom. Heroeg je znan kot pretepač. Prvaški listi so lahko ponosni na tolovajske čine svojih pristašev. Vedeli smo, da se mora enkrat naseča zgoditi, kajti vsak človek se ne pusti od pobalovno pobijati.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

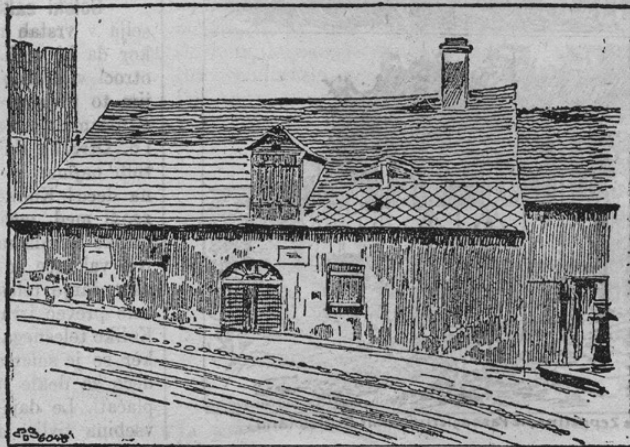
Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 7. julija v Gradcu (sejem z rogato živino in konji). Dne 8. julija v Pišecah**, okr. Brežice; pri Sv. Emi**, okr. Šmarje pri Jelšah; pri Sv. Jurju ob Pesnici, okr. Maribor. Dne 9. julija v Brežicah (svinski sejmi). Dne 10. julija v Polčanah**, okr. Slovenska Bistrica. Dne 11. julija v Oplotnici**, okr. Konjice. Dne 12. julija v Ljutomeru*; v Ormožu (svinski sejmi). Dne 13. julija v Rogatecu** (sejem z veliko živino); v Radgoni** (sejem z veliko živino); v Planini*, okr. Sevnica; v Šoštanju**. Dne 13. julija v Mariboru*; na Ptujju (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; pri Sv. Duhu-Ločeh**, okr. Konjice. Dne 14. julija v Gradcu. Dne 15. julija v Arvežu (sejem z drobnico); v Gradcu (sejem z malo klavno živino); v Dobovi*, okr. Brežice; v Zdolah*, okr. Brežice. Dne 16. julija v Dobju*, okr. Brežice; v Brežicah (svinski sejmi). Dne 18. julija pri Sv. Ani na Krembergu*, okr. Maribor; pri Sv. Filipu-Veračeh**, okr. Kozje; na Matu**, okr. Marnberg; v Velenju**, okr. Šoštanj; v Oplotnici**, okr. Konjice. Dne 19. julija v Ormožu (svinski sejmi); v Artičah**, okr. Brežice. Dne 20. julija v Arvežu*; na Ptujju (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; pri Sv. Marjeti ob Pesnici*, okr. Maribor; pri Sv. Marjeti na Dravskem polju*, okr. Maribor. Dne 21. julija v Brežicah**, okr. Kozje; v Gradcu*. Dne 22. julija v Gradcu (sejem z malo klavno živino); pri Sv. Heleni*, okr. Šmarje pri Jelšah; v Ivnici**, okr. Malih Rodnah**, okr. Rogatec. Dne 23. julija v Brežicah (svinski sejmi).

Za Hajdino in Breg pri Ptujju! Za deseti godbo v Ptujju (Knaben-Kapelle) sprejelo bi se nekaj dečkov iz Hajdine ter Brega pri Ptujju. Znati morajo seveda popolnoma nemški jezi-

Carjeva kovačnica.

V vasi Pirkenhammer pri Karlsbadu se nahaja navadno poslopje, ki ima zgodovinski pomen in katerega hočejo ravnokar podreti. To je namreč starodavna kovačnica, ki jo vidimo na naši sliki. V tej kovačnici je ruski car Peter Veliki leta 1605 skoval eno podkov in še nekaj drugih predmetov. Hotel je s tem pokazati svoje spoštovanje pred rokodelstvom, katerega hoče danes že vsak škric zaničevati. Na carjevi kovačnici so svoj čas napravili napis, ki je označil ta dogodek. Naša slika je napravljena po fotografiji.

Die Zaren Schmiede von Pirkenhammer (Böhmen)